

Høringsnotat

Lovavdelingen
Mai 2020
Snr. 20/2490

Forenklet rekonstruksjonsforhandling for små foretak

Innhold

Innhold	1
1. Innledning	1
2. Bakgrunn.....	3
2.1 Rekonstruksjonsloven og enpersonutredningen om rekonstruksjon.....	3
2.2 Uttalelse fra Konkursrådet 6. mai 2020	6
3. Virkeområde. Små foretak	6
4. Oppnevning av rådgiver før rekonstruksjonsforhandling åpnes	8
5. Rådgiverens ansvar og oppdrag	9
6. Begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling.....	12
7. Åpning av rekonstruksjonsforhandlingen for små foretak	13
8. Avstemningsprosessen.....	17
9. Andre spørsmål	17
10. Økonomiske og administrative konsekvenser.....	18

1. Innledning

Ved midlertidig lov 7. mai 2020 nr. 38 om rekonstruksjon for å avhjelpe økonomiske problemer som følge av utbrudd av covid-19 (rekonstruksjonsloven) er det innført nye regler om gjeldsforhandling. Hovedformålet med de nye reglene er å redusere risikoen for unødige konkurser i levedyktige virksomheter som er rammet av en akutt svikt i inntektene som følge av utbruddet.

Rekonstruksjonsloven trådte i kraft 11. mai 2020 og oppheves 1. januar 2022. På sikt er målet å utrede permanente regler om rekonstruksjon, som bygger på og videreutvikler løsningene i den midlertidige loven, jf. Prop. 75 L (2019-2020) side 7.

Loven gir en rettslig ramme for forhandlinger med kreditorene med sikte på en frivillig eller tvungen ordning av gjelden slik at man kan unngå at skyldneren slås konkurs. Effektive rekonstruksjonsregler kan bidra til at bedrifter som under normale omstendigheter er lønnsomme, i større grad kan reddes og arbeidsplasser

og verdier sikres. Effektene av utbruddet av covid-19 for norsk økonomi gjør behovet særlig akutt.

Den midlertidige rekonstruksjonsloven har bakgrunn i dommer Leif Villars-Dahls utredning «Rekonstruksjon i turbulente tider – dynamiske virkemidler ved økonomiske problemer», som var på høring høsten 2016. I utredningen foreslås det regler om enklere saksbehandling for små foretak. Forslaget er ikke fulgt opp i rekonstruksjonsloven. Isteden er det inntatt en forskriftshjemmel i rekonstruksjonsloven § 61 annet ledd til å gi særlige regler for små foretak med sikte på forenklet rekonstruksjonsforhandling.

I dette høringsnotatet foreslås det slike forskriftsregler om forenklet saksbehandling for små foretak. Overordnet har forslagene til formål å forenkle og forkorte rekonstruksjonsprosessen for små foretak, og dermed begrense rekonstruksjonskostnadene for denne gruppen skyldnere.

Rekonstruksjonsforhandling kan være kostbart og tidkrevende, og forhandling etter lovens alminnelige regler kan bli for dyr for mange små foretak. Samtidig må slike enklere regler fortsatt ivareta den nødvendige rettssikkerheten for kreditorer, ansatte, kontraktsparter og andre berørte parter. Forslagene bygger i stor grad på forslagene i Villars-Dahls utredning, som allerede har vært på høring, men med noen tilpasninger og endringer.

Som et foreløpig forslag er «små foretak» definert på samme måte som i aksjeloven § 7-6 og forskrift om terskelverdier for beslutning om å unnlate revisjon etter aksjeloven § 7-6 § 1, jf. punkt 3. Forslagene om forenklet rekonstruksjonsforhandling er først og fremst utformet med tanke på oversiktlige virksomheter. Videre vil den foreslåtte effektiviseringen av saksbehandlingen gå på bekostning av mer formaliserte møter for drøftelser med kreditorerne (i form av fordringshavermøter og kreditorutvalg). Dette kan tale for at definisjonen ikke gjøres for vid.

Det foreslås at det gis forskriftsregler om at retten kan oppnevne en rådgiver (advokat) til å utarbeide et forslag til rekonstruksjon, som kan vedlegges begjæringen om åpning av rekonstruksjonsforhandling, jf. punkt 4. Forslaget har til siktemål å legge til rette for at rekonstruksjonsforslaget raskt kan sendes ut til avstemning. Rådgiveren må være en advokat med kvalifikasjon for å være rekonstruktør, og skal normalt oppnevnes som rekonstruktør dersom etterfølgende rekonstruksjonsforhandling åpnes. Man unngår da dobbeltarbeid og unødvendige kostnader. Forslag til forskriftsregler om rådgiverens oppdrag er behandlet i punkt 5.

I høringsnotatet foreslås også bl.a. å legge til rette for at Domstoladministrasjonen kan fastsette et standardisert oppsett for utforming av begjæring, jf. punkt 6. Det foreslås at det vil være tilstrekkelig med en forenklet gjennomgåelse av skyldnerens økonomi med mindre det foreligger særlige forhold som tilsier noe annet, jf. punkt 7. I samme punkt foreslås at retten som hovedregel ikke skal oppnevne kreditorutvalg, men at de ansatte sikres rett til å bli hørt på annen måte, at det normalt ikke skal oppnevnes borevisor, og at retten skal unnlate å avholde fordringshavermøte med mindre retten finner at det er særlig behov for det. Det foreslås også at retten kan beslutte at rekonstruktørens plikt til å sende skyldnerens utkast til rekonstruksjon til fordringshaverne skal fravikes, og at det gis adgang til forenklet fordringsanmeldelse med en kortere frist på to uker.

Til slutt foreslås noe forenklete avstemningsregler for forslag som kun omfatter betalingsutsettelse, jf. punkt 8.

2. Bakgrunn

2.1 Rekonstruksjonsloven og enpersonutredningen om rekonstruksjon

Rekonstruksjonsloven har ikke særlige regler om rekonstruksjonsforhandling for små virksomheter, utover hjemmelen til å kunne gi slike regler i forskrift. Benyttes ikke forskriftshjemmelen, vil de alminnelige reglene i loven gjelde uavhengig av størrelsen på virksomheten som begjærer rekonstruksjonsforhandling. Lovens regler åpner for at det kan besluttes noen forenklinger i saksbehandlingen, blant annet ved at retten kan unnlate å avholdes fordringshaver møte, oppnevne borevisor og oppnevne kreditorutvalg. Disse unntakene vil kunne være relevante for små foretak.

Reglene om rekonstruksjonsforhandling bygger på reglene om gjeldsforhandling i konkurslovens første del, med ulike endringer og tilpasninger. Reglene om gjeldsforhandling i konkurslovens første del har heller ingen særlige regler om gjeldsforhandling for små virksomheter, utover at reglene generelt åpner for at det kan besluttes noen forenklinger i saksbehandlingen. Våren 2015 oppnevnte Justis- og beredskapsdepartementet dommer ved Oslo byfogdembete Leif Villars-Dahl for å utrede behovet for å foreslå nye regler om gjeldsforhandling etter konkursloven. Utrederen avga 29. februar 2016 en utredning med tittelen «Rekonstruksjon i turbulente tider – dynamiske virkemidler ved økonomiske problemer» med forslag til endringer i gjeldsforhandlingsreglene i konkursloven. Utredningen ble sendt på høring av Justis- og beredskapsdepartementet høsten 2016 og ligger til grunn for forslaget om en ny rekonstruksjonslov i Prop. 75 L (2019-2020).

Leif Villars-Dahl ble bistått av en referansegruppe bestående av leder i Konkursrådet, advokat Knut Ro, professor Nils-Henrik von der Fehr, advokat Ståle Gjengset og advokat Stine Snertingdalen. Forslagene i utredningen har som siktemål at reglene skal bli mer brukt, og at man på den måten kan hindre at levedyktige selskaper slås konkurs. Av mandatet fulgte det blant annet at det i utredningen skulle vurderes om det bør innføres forenklete regler for små virksomheter:

«Dagens gjeldsforhandlingsordning forutsetter at skyldneren har eller får tilgang til en viss mengde likvider som kan finansiere gjeldsforhandlingen. I praksis betyr dette at gjeldsforhandlingsinstituttet er mest aktuelt for virksomheter med en viss økonomisk størrelse. Utrederen skal vurdere om det bør innføres forenklete gjeldsforhandlinger for små virksomheter.»

I utredningen uttaler utrederen følgende om spørsmålet om forenklete regler for små foretak (s. 75 flg.):

«Utrederen skal som en del av mandatet vurdere om det bør innføres forenklete gjeldsforhandlingsregler for små virksomheter. I utgangspunktet er det gode grunner for slike forenklete regler, da gjeldsforhandling/rekonstruksjonsforhandling er kostbart og tidkrevende. Det gjelder både å skaffe midler til drift av virksomheten i perioden med rekonstruksjonsforhandling, og dekningen av utgiftene til selve rekonstruksjonsforhandlingen (betaling av salær mv. til rekonstruktør og kreditorutvalg med rådgivere). Utfordringen med å utarbeide enklere regler for små

virksomheter, er å ivareta den nødvendige rettssikkerheten overfor kreditorer, ansatte, kontraktsparter mv. Det er derfor vanskelig å gi små virksomheter andre regler når det gjelder hovedprinsippene for rekonstruksjon.

For små virksomheter må det søkes å gjøre perioden med rekonstruksjonsforhandling så kort som mulig. Det foreslås at skyldneren ved åpning av rekonstruksjonsforhandling skal kunne legge frem et forslag til rekonstruksjon, som både omfatter rekonstruksjon av virksomheten og tvangsakkord av gjelden. Dette forslag kan så gjennomgås av rekonstruktøren og kreditorutvalget, som så kan legge frem forslaget for kreditorene med anbefaling og forslag til eventuelle med endringer. Rekonstruktøren tas så opp til avstemning.

I praksis betyr dette at skyldneren før rekonstruksjon begjæres bør ha utarbeidet et rekonstruksjonsforslag. Normalt vil små virksomheter ha behov for bistand fra en advokat med erfaring med insolvensarbeid med å utarbeide et slikt forslag. For å unngå dobbeltarbeid, foreslås det at tingretten før rekonstruksjonsforhandling åpnes kan oppnevne en advokat – med kvalifikasjon for å være rekonstruktør, jf. § 7 tredje ledd – til å bistå skyldneren med å utarbeide forslaget, samt å forhandle med kreditorene og med eventuelle kjøpere av hele eller deler av virksomheten. Dersom rekonstruksjonsforhandling åpnes, bør normalt denne advokaten oppnevnes som rekonstruktør. En slik forberedelse kalles på engelsk ofte for «pre pack».

Det foreslås at retten ved rekonstruksjon for små bedrifter kan unnlate å oppnevne kreditorutvalg. Dersom retten før åpning av rekonstruksjonsforhandling har oppnevnt en advokat til å bistå skyldneren med å fremlegge slikt forslag til rekonstruksjon, og denne advokaten så oppnevnes som rekonstruktør, bør alltid kreditorutvalg oppnevnes. Dette for å sikre at rekonstruksjonsforslaget blir kritisk gjennomgått før det sendes ut til avstemning blant kreditorene. Retten bør videre kritisk vurdere om det for små virksomheter er nødvendig å oppnevne borevisor etter § 11.

Normalt bør retten ikke innkalle til fordringshaver møte ved rekonstruksjonsforhandling for små virksomheter.

Rekonstruktørens gjennomgang av skyldnerens økonomi de siste to årene, deriblant om det foreligger omstøtelige eller strafferettslige forhold, bør også kunne gjøres enklere med mindre det foreligger særlige forhold som tilsier at dette bør gjennomgås.

Utredningen foreslår at definisjonen av mindre foretak knyttes til en kjent definisjon og foreslår å bruke definisjonen i regnskapsloven § 1-6 om små foretak.

Det foreslås at særreglene for små foretak samles i en egen bestemmelse til slutt i kapitlet for rekonstruksjon, ny § 59 A.»

I høringen av utredningen i 2016 var det bare Advokatforeningen som uttalte seg om spørsmålet. Advokatforeningen støttet utrederens forslag og viste til at det er behov for forenklete regler fordi rekonstruksjonsforhandlinger i små virksomheter gjerne byr på ekstra utfordringer, først og fremst fordi disse ofte ikke kan skaffe nødvendig likviditet for å gjennomføre rekonstruksjonen.

I forbindelse med utarbeidelsen av proposisjonen ba departementet Konkursrådet om å vurdere forslagene i utredningen, særlig i lys av tiden som har gått siden høringen i 2016. Konkursrådet ga innspill i brev 30. mars 2020 til Justis- og beredskapsdepartementet, men forslagene om forenklete regler for små virksomheter ble da ikke omtalt. Konkursrådet har imidlertid formidlet et innspill fra stipendiat Marie Meling ved Universitetet i Oslo, der det fremheves at det bør gis mulighet for forenklet gjeldsforhandling for mindre foretak. Foruten forslagene i utredningen peker Meling på muligheten for regler om konkursbeskyttelse mens

gjeldsforhandlinger pågår, og for at myndighetene kan utarbeide sjekklister for dokumentasjon som må fremskaffes etter mønster av direktiv (EU) 2019/1023 om restrukturering artikkel 3 nr. 4 og 8 nr. 2. Meling mener også at det bør vurderes å tilrettelegge for bruk av elektronisk kommunikasjon i prosessen, at styrets ansvar bør klargjøres, og at det bør vurderes om det er behov for særlige regler for dem som driver enkeltpersonforetak.

Begrunnelsen for at departementet foreslo en forskriftshjemmel til å gi nærmere regler om forenklet rekonstruksjonsforhandling for små foretak fremgår av Prop. 75 L (2019-2020) side 59:

«Departementet ser at det vil kunne være behov for forenklede regler om gjeldsforhandling for små virksomheter, særlig som følge av situasjonen som er oppstått med utbruddet av covid-19. Dette rammer mange små virksomheter slik som restauranter, frisører, butikker mv. som ellers ikke ville stått i fare for å gå konkurs eller vært aktuelle for gjeldsforhandling. En enkel fremgangsmåte for rekonstruksjon vil kunne legge til rette for videreføring av slike små virksomheter.

EUs direktiv 2019/1023 om restrukturering har bestemmelser om at det skal være tilgjengelig såkalte «early warning tools», som kan gi virksomheten et forvarsel om den forestående situasjonen, jf. direktivet artikkel 3. Dette kan være ulike varslingsmekanismer for manglende betalinger, rådgivningstjenester eller incentiver for eksempel skattemyndigheter og regnskapsførere til å varsle skyldneren om negativ utvikling. Slike mekanismer skal være på plass for alle foretak, men direktivet understreker i artikkel 3 nr. 4 viktigheten av at informasjon om slike verktøy er lett tilgjengelig for små virksomheter, jf. også fortalen punkt 17. Direktivet har også bestemmelser i artikkel 8 nr. 2 om at statene skal gjøre tilgjengelig på internett en sjekkliste for rekonstruksjonsplaner, som skal være tilpasset behovene for små virksomheter og inneholde praktisk veiledning om hvordan restruktureringsplanen må utformes etter nasjonal rett.

Utredningen har flere forslag om forenklinger for små virksomheter som vil kunne være aktuelle også i den foreliggende situasjonen med følgene av utbruddet av covid-19. Forslagene i utredningen er imidlertid ikke spesielt tilpasset denne situasjonen, og det vil kunne være behov for forenkling av reglene for små virksomheter utover det som er foreslått i utredningen. Det er derfor behov for å utrede spørsmålet om særskilte regler for små foretak noe nærmere. Departementet foreslår på denne bakgrunn en forskriftshjemmel i § 61 i lovforslaget slik at det kan gis bestemmelser om dette på et senere tidspunkt.

Departementet vil ellers bemerke at definisjonen av små foretak i regnskapsloven § 1-6, som det ble foreslått å benytte i lovforslaget i utredningen, er forholdsvis vid. Små foretak er etter regnskapsloven § 1-6 definert som regnskapspliktige foretak som ikke er allmennaksjeselskaper, og som ikke overskrider grensene for to av følgende tre vilkår: salgsinntekt på 70 millioner kroner, balansesum 35 millioner kroner og gjennomsnittlig antall ansatte i regnskapsåret 50 årsverk. Dette vil kunne omfatte relativt store foretak i norsk målestokk. Departementet har derfor kommet til at definisjonen av små foretak bør gjøres noe mer avgrenset enn det som var foreslått i utredningen, slik at de forenklede reglene kan målrettes bedre. Det vil være hensiktsmessig at definisjonen av små foretak fastsettes i forskrift.»

Forskriftshjemmelen i § 61 annet ledd tredje punktum gir noen ikke uttømmende eksempler på regler som det kan være aktuelt å forskriftsregulere for små foretak. Om eksemplene er det uttalt i proposisjonen på side 76:

«I *tredje punktum* gis det noen eksempler på bestemmelser som det vil kunne fastsettes bestemmelser om i forskrift. Disse eksemplene sammenfaller med forslaget til § 59 a i utredningen. Oppregningen er ikke uttømmende. Blant annet kan det fastsettes bestemmelser om at små foretak kan legge frem forslag til rekonstruksjon av virksomheten og tvangsakkord av gjelden sammen med begjæringen om rekonstruksjonsforhandling, jf. nr. 1. Dette kan være et tiltak for å bidra til fortgang i prosessen og til å gjøre perioden med rekonstruksjonsforhandling så kort som mulig. Forslaget kan så gjennomgå av rekonstruktøren og kreditorutvalget, som kan legge frem forslaget for kreditorene med anbefaling og forslag til eventuelle endringer før det tas opp til avstemning.

Små virksomheter vil gjerne ha behov for bistand til å utarbeide et forslag til rekonstruksjon, og det er derfor tatt inn en hjemmel for bestemmelser i forskrift om at slike foretak kan be retten om å oppnevne en advokat til å bistå med utarbeidelsen av forslaget, samt å forhandle med kreditorene og eventuelle kjøpere av hele eller deler av virksomheten, jf. *nr. 2*. Det vil være aktuelt å fastsette at den aktuelle advokaten må være kvalifisert til å opptre som rekonstruktør, og at denne advokaten normalt bør oppnevnes som rekonstruktør hvis det senere åpnes rekonstruksjonsforhandling. Det tas sikte på at skyldneren må dekke kostnadene til bistand fra en slik advokat og pålegges å innbetale et forskudd til dekning av disse.

Etter *nr. 3* kan det fastsettes forskriftsbestemmelser om rettens adgang til å unnlate å oppnevne borevisor og kreditorutvalg ved rekonstruksjonsforhandling for små virksomheter, samt å unnlate å avholde fordringshaver møte.

I tillegg er det tatt med at det i forskrift kan fastsettes bestemmelser om at gjennomgangen av skyldnerens økonomi i de siste to årene, inkludert undersøkelsen av eventuelle omstøtelige disposisjoner og straffbare forhold, kan gjøres enklere med mindre særlige forhold tilsier at dette bør gjennomgå grundig, jf. *nr. 4.*»

2.2 Uttalelse fra Konkursrådet 6. mai 2020

I forbindelse med utarbeidelsen av dette høringsnotatet har departementet bedt Konkursrådet om innspill til behovet for forenklede regler for små foretak, hvordan små foretak eventuelt bør defineres, og hvilke forenklede regler som bør gis for slike foretak. Konkursrådet har gitt innspill i brev 6. mai 2020 til Justis- og beredskapsdepartementet. Innspillene er omtalt i forbindelse med de enkelte forslagene i punkt 3 til 9.

3. Virkeområde. Små foretak

Det følger av rekonstruksjonsloven § 61 annet ledd første punktum at det kan gis forskrift om særlige regler «for små foretak» med sikte på forenklet rekonstruksjonsforhandling. Virkeområdet for forskriften vil altså være små foretak. Bestemmelsens tredje punktum angir at forskriften fastsetter hvilke foretak som skal regnes som små foretak etter loven.

I Leif Villars-Dahls utredning ble det foreslått en bestemmelse om enklere regler for små foretak. Her ble det foreslått å knytte definisjonen av små foretak til en kjent definisjon og at definisjonen i regnskapsloven § 1-6 benyttes. I Prop. 75 L (2019-2020) side 59 bemerket departementet at regnskapslovens definisjon er forholdsvis vid, og at definisjonen bør gjøres noe mer avgrenset. Departementet mente imidlertid det var hensiktsmessig at definisjonen av små foretak fastsettes i forskrift. Bakgrunnen er nærmere beskrevet i punkt 2.1 ovenfor.

Også i Konkursrådets brev 6. mai 2020 anbefales det at man ved avgrensningen av hvilke foretak som kan omfattes av forskriften, bør bygge på kjente og anvendte definisjoner. Videre foreslår Konkursrådet at «små foretak» i forskriften defineres med utgangspunkt i regnskapsloven § 1-6.

Konkursrådet peker på betydningen av utbruddet av covid-19 og uttaler:

«Konkursrådet påpeker at bruk av disse grensene kanskje ikke er treffende for den økonomiske situasjonen selskapet befinner seg i når begjæringen sendes, i de tilfellene omsetningen har falt betraktelig pga Corona. Man kan derfor også gi retten myndighet til tillate – dersom retten ikke finner det ubetenkelig – at reglene i forskriften også kan benyttes på foretak som ikke er små etter disse definisjonene.»

For øvrig anbefaler Konkursrådet at man differensierer ytterligere innenfor kategorien «små foretak»:

«Konkursrådet anbefaler at man bør ha «to klasser» av små foretak. Ett sett med regler som gjelder generelt for «små foretak», og enkelte særskilte regler som forenkler prosessen ytterligere for de aller minste foretakene (benevnt som «enkle foretak».)»

Konkursrådet foreslår en forenkling i avstemningsprosessen for betalingsutsettelse for enkle foretak, jf. punkt 8 under, og at enkle foretak skal få dekket utgifter til rekonstruksjonsforhandlinger av staten, jf. punkt 9 under. Departementet foreslår ikke regler i forskriften som bygger på et skille mellom små og enkle foretak, men definisjonene det vises til, er av interesse for vurderingen av hvilke terskelverdier som kan benyttes i forskriftens definisjon av «små foretak».

Konkursrådet foreslår at man for enkle foretak kan benytte terskelverdiene for revisjonsplikt, jf. revisorloven § 2-1. Terskelverdiene i revisorloven § 2-1 varierer med foretaksform og hvem som er deltakere i foretaket. Konkursrådet viser også til forskrift 3. januar 2018 nr. 7 om terskelverdier for beslutning om å unnlate revisjon etter aksjeloven § 7-6. Reglene i aksjeloven § 7-6 og den nevnte forskriften innebærer følgende avgrensning: Gjennomsnittlig antall ansatte skal ikke overstige ti årsverk, driftsinntektene av den samlede virksomheten skal være mindre enn seks millioner kroner og selskapets balansesum skal være mindre enn 23 millioner kroner.

Små foretak etter regnskapsloven § 1-6 er foretak som ikke faller inn under regnskapsloven § 1-5, og som på balansedagen ikke overskrider grensene for to av følgende tre vilkår: 1) salgsinntekt: 70 millioner kroner 2) balansesum: 35 millioner kroner og 3) gjennomsnittlig antall ansatte i regnskapsåret: 50 årsverk.

Regnskapslovens definisjon av små foretak i § 1-6 er forholdsvis vid, og vil i praksis omfatte det store flertallet av norske selskaper. Reglene som foreslås i forskriften, gir samtidig en viss fleksibilitet, slik at anvendelsen av reglene kan tilpasses noe til det enkelte tilfellet. Flere av bestemmelsene foreslås utformet slik at forenklete regler kan anvendes, med mindre retten finner at det er særlig behov for å følge rekonstruksjonslovens alminnelige regler. Dersom det er tale om et foretak som befinner seg i kjerneområdet for små foretak, vil det som regel være større grunn til å benytte forenklete regler enn hvis foretaket er helt i randsonen av definisjonen.

Revisorlovens terskelverdier etter § 2-1 og terskelverdier for beslutning om å unnlate revisjon etter aksjeloven § 7-6 er på den andre siden relativt lave. Ettersom de foreslåtte reglene om forenklet rekonstruksjonsforhandling først og fremst er utformet med sikte på oversiktlige virksomheter, og en slik effektivisering av saksbehandlingen som forslaget innebærer, vil gå på bekostning av mer formaliserte møter for drøftelser med kreditorene (i form av fordringshaver møter og kreditorutvalg), kan dette tale for at forskriften får et relativt begrenset virkeområde. Departementet legger til grunn at det vil kunne ha klare fordeler å benytte en etablert og innarbeidet definisjon. Definisjonen i revisorloven er regelteknisk nokså komplisert, og det foreslås derfor at man heller bruker aksjelovens terskler for samtlige foretaksformer. Departementet har i forslaget bygget på definisjonen i aksjeloven § 7-6 og forskrift 3. januar 2018 nr. 7 om terskelverdier for beslutning om å unnlate revisjon etter aksjeloven § 7-6, se forslaget § 1, men ønsker høringsinstansenes syn på definisjonen av små foretak og om regnskapslovens definisjon i stedet bør benyttes.

4. Oppnevning av rådgiver før rekonstruksjonsforhandling åpnes

Det følger av forskriftshjemmelen i rekonstruksjonsloven § 61 annet ledd fjerde punktum nr. 1 og 2 at det kan gis bestemmelser om skyldnerens adgang til å fremlegge forslag til rekonstruksjon og tvangsakkord av gjelden sammen med begjæring om rekonstruksjonsforhandling og bestemmelser om skyldnerens adgang til å få oppnevnt en advokat til å bistå med forslag til rekonstruksjonsplan før det leveres begjæring om rekonstruksjonsforhandling. I Leif Villars-Dahls utredning ble det foreslått at skyldneren ved åpning av rekonstruksjonsforhandlingen skal kunne legge frem et forslag til rekonstruksjon, som omfatter både rekonstruksjon av virksomheten og tvangsakkord av gjelden, og det ble lagt til grunn at små virksomheter normalt vil ha behov for bistand fra en advokat med erfaring med insolvensarbeid med å utarbeide et slikt forslag. Det heter videre i utredningen:

«For å unngå dobbeltarbeid, foreslås det at tingretten før rekonstruksjonsforhandling åpnes kan oppnevne en advokat – med kvalifikasjon for å være rekonstruktør, jf. § 7 tredje ledd – til å bistå skyldneren med å utarbeide forslaget, samt å forhandle med kreditorene og med eventuelle kjøpere av hele eller deler av virksomheten. Dersom rekonstruksjonsforhandling åpnes, bør normalt denne advokaten oppnevnes som rekonstruktør. En slik forberedelse kalles på engelsk ofte for «pre pack».

Konkursrådet fremhever i sitt brev 6. mai 2020 til departementet at små foretak bør gis mulighet for å begjære rekonstruksjon med umiddelbar avstemning over et ferdig utarbeidet forslag som fremmes sammen med begjæringen (en såkalt «pre-pack»-løsning). Konkursrådet foreslår i brevet at det gis adgang til at små foretak kan bistås av en erfaren advokat slik at foretaket settes i stand til å utarbeide et rekonstruksjonsforslag. Konkursrådet skriver:

«For at også små foretak skal klare å utarbeide et rekonstruksjonsforslag, er det nødvendig at skyldneren blir bistått av en erfaren advokat. (...) Etter Konkursrådets syn kan rekonstruktøren være den samme advokaten som retten har utpekt som selskapets rådgiver for å sende inn begjæringen, men den utpekte rådgiveren bør ikke ha bistått foretaket på en slik måte at kreditorene oppfatter denne som foretakets advokatforbindelse. Det er fortsatt viktig at kreditorene har tillit til advokaten, da denne skal bli den etterfølgende rekonstruktøren.»

Departementet foreslår at det i forskriften gis regler om at retten kan oppnevne en rådgiver (advokat) til å utarbeide et forslag til rekonstruksjon, som kan vedlegges begjæringen om åpning av rekonstruksjonsforhandling, se forslaget § 3. Det foreslås at retten når den mottar en anmodning om å oppnevne rådgiver, må vurdere om vilkårene for dette er oppfylt, det vil si om foretaket oppfyller vilkårene for å regnes som «små foretak» og vilkårene i rekonstruksjonsloven § 2. For å sikre at retten har et tilstrekkelig vurderingsgrunnlag, må foretaket dokumentere i anmodningen at vilkårene er oppfylt. Rettens vurdering på dette tidlige tidspunktet vil nødvendigvis være relativt summarisk og overordnet. Oppnevnes en rådgiver, kan den videre grundigere gjennomgangen av skyldnerens økonomi innebære at rådgiveren kommer til at det likevel ikke er grunnlag for å begjære gjeldsforhandling. Rettens vurdering før oppnevningen sikrer imidlertid at det ikke pådras kostnader ved oppnevning av rådgiver der det fremstår som relativt klart at dette ikke vil føre til rekonstruksjon av virksomheten. Det skal ikke oppnevnes rådgiver dersom retten finner det åpenbart at skyldneren ikke vil kunne oppnå frivillig rekonstruksjon eller tvangsakkord, jf. forslaget § 3 tredje ledd.

Rådgiveren må etter forslaget være en advokat med kvalifikasjon for å være rekonstruktør, og skal normalt oppnevnes som rekonstruktør dersom det åpnes etterfølgende rekonstruksjonsforhandling. Konkursrådet peker i sitt brev på viktigheten av at kreditorene har tillit til skyldnerens rådgiver. Departementet antar at disse hensynene i tilstrekkelig grad vil være ivaretatt ved at rådgiveren skal oppnevnes av retten. Det foreslås likevel en sikkerhetsventil i § 3 femte ledd om at det skal oppnevnes en annen advokat enn rådgiveren dersom det foreligger særlige forhold som taler for at en annen oppnevnes som rekonstruktør. Det kan for eksempel tenkes dersom kreditorene motsetter seg at vedkommende oppnevnes som rekonstruktør, og det vil svekke kreditorfellesskapets tillit til rekonstruktørens arbeid dersom rådgiveren oppnevnes.

Rådgiveren vil være underlagt advokatens taushetsplikt i sitt arbeid før rekonstruksjonsforhandling åpnes. Det antas derfor ikke å være behov for særlige regler om taushetsplikt for rådgiveren.

Retten må sette en frist for rådgiverens oppdrag, som skal tilpasses boets størrelse og kompleksitet, men fristen skal normalt ikke overstige to uker, jf. forslaget § 3.

Omkostningene ved rådgiverens arbeid skal dekkes av skyldneren. Det foreslås at retten kan beslutte at skyldneren skal innbetale et passende forskudd til dekning av omkostningene, eller at det blir stilt sikkerhet for disse kostnadene, se forslaget § 4. Ved en senere åpning av rekonstruksjonsforhandling vil ansvaret for omkostninger følge av rekonstruksjonsloven § 4.

5. Rådgiverens ansvar og oppdrag

Forslaget om at retten kan oppnevne en rådgiver som kan bistå skyldneren med å utforme et forslag til rekonstruksjon som kan vedlegges begjæringen om rekonstruksjon, jf. punkt 4, har til siktemål å legge til rette for at rekonstruksjonsforslaget raskt kan sendes ut til avstemning. Dette kan bidra til at perioden med rekonstruksjonsforhandling blir så kort som mulig, og dermed at man begrenser kostnadene ved forhandlingen. Samtidig må det sikres at interessene til kreditorene, eventuelle ansatte, kontraktsparter og eventuelle andre berørte parter sikres i tilstrekkelig grad.

I Leif Villars-Dahls utredning ble det foreslått at rådgiveren skal bistå skyldneren med å utarbeide forslaget, samt å forhandle med kreditorene og med eventuelle kjøpere av hele eller deler av virksomheten. Rådgiverens nærmere oppdrag og undersøkelser er ikke utdypende drøftet i utredningen. Konkursrådet uttaler i sitt brev:

«For at oppdraget ikke skal bli for omfattende bør oppgavene begrenses til det som er nødvendig for å hjelpe til med å analysere mulighetene for å få til en løsning. Det bør da vurderes:

- Hvordan skal driften finansieres etter åpningen
- Hvilket forslag skal skyldneren fremsette, og kontrollere at det oppfyller lovens krav
- Hvordan skal betalingen til kreditorene finansieres (lån, inntjening, realisasjon)
- Har skyldneren en realistisk mulighet til fortsatt drift etter restrukturering
- Kontrollere at begjæringen oppfyller lovens/forskriftens krav

Rådgiveren må uttale seg, basert på forelagt dokumentasjon og informasjon fra skyldneren, om det fremstår som realistisk at skyldneren har midler til å gjennomføre en rekonstruksjon og betale foreslått dividende. Basert på at skyldneren har begrenset betalingssevne bør det ikke settes for høye krav til omfanget av denne gjennomgangen.»

Konkursrådet tar videre utgangspunkt i at skyldneren i begjæringen må redegjøre for årsaken til de økonomiske problemene og for eiendeler og gjeldstruktur og i tillegg beskrive hvordan det er tenkt at en skal sikre forsvarlig drift fremover.

Konkursrådet uttaler:

«Det bør opplyses om skyldnerens regnskaper er ajourført, om pliktige oppgaver til myndighetene er sendt inn og om skattetrekk er behandlet iht. lovgivningen. Rådgiveren bør også til en viss grad kvalitetssikre disse opplysningene, og der det er regnskapsfører eller revisor bør rådgiveren forhøre seg med dem. Rådgiveren bør også kontakte skatteetaten for å høre om det foreligger forhold som tilsier at det ikke bør gjennomføres en rekonstruksjon, forutsatt at Skatteetaten vil besvare slike henvendelser raskt.

Rådgiveren bør kort redegjøre for sitt oppdrag og hvilke kontrollhandlinger som er gjort og den dokumentasjon og de opplysninger kontrollhandlingene og vurderingene er basert på.»

Konkursrådet uttaler dessuten:

«Der det foreslås at forslaget skal sendes rett ut til avstemming bør det stilles litt større krav til redegjørelsen fra rådgiveren. Vedkommende bør da ha gått igjennom vesentlige informasjonskilder som for eksempel anleggskartoteket og skyldnerens reskontro, og gjort seg opp en mening om hvorvidt regnskapene fremstår som forsvarlige.»

Dersom oppdraget ikke resulterer i en begjæring, anbefaler Konkursrådet at rådgiveren rapporterer dette til retten i en helt overordnet og meget kort rapport som angir hovedårsakene til dette.

Konkursrådet peker på at det i forskriften kan gis spesifiserte bestemmelser om hvilken informasjon som rådgiveren og rekonstruktøren skal få tilgang til.

Departementet foreslår på bakgrunn av Konkursrådets innspill at det i forskriften stilles visse krav til hva rådgiveren skal gjennomgå og vurdere ved utførelsen av oppdraget, jf. forskriftsforslaget § 5. I likhet med rekonstruktøren foreslås det presisert i forskriften at rådgiveren skal bistå skyldneren, men samtidig ivareta fordringshavernes interesser, sml. rekonstruksjonsloven § 8.

Som Konkursrådet antar departementet at det bør presiseres i forskriften hvilke krav som stilles til rådgiverens gjennomgåelse av skyldnerens økonomiske forhold og utforming av redegjørelse. Formålet om å begrense skyldnerens kostnader ved rekonstruksjonsprosessen tilsier at kravene ikke bør være for omfattende. Samtidig bør gjennomgåelsen være grundig nok til å begrense risikoen for at forslaget til rekonstruksjon ikke får tilstrekkelig flertall i avstemningen på grunn av forhold som kunne vært avdekket av en rekonstruktør i forkant, noe som vil kunne føre til en lengre rekonstruksjonsprosess og være fordyrende. Departementets foreløpige antakelse er at det kan være hensiktsmessig å se hen til de kravene som gjelder for rekonstruktørens gjennomgåelse av økonomiske forhold under rekonstruksjonsforhandlingen, jf. rekonstruksjonsloven §§ 24 og 25. Det vises særlig til at rekonstruktørens redegjørelse under rekonstruksjonsforhandlingen skal gi kreditorene et beslutningsgrunnlag for å kunne ta stilling til et forslag til rekonstruksjon. At hensikten med bistanden fra rådgiveren er at et forslag til rekonstruksjon skal kunne sendes til avstemning så raskt som mulig, kan tilsi at rådgiverens oppdrag bør resultere i et like godt beslutningsgrunnlag for kreditorene som en alminnelig rekonstruksjonsprosess ville ha gjort. Det følger allerede av lovens alminnelige regler at gjennomgåelsen skal avpasses til de konkrete forhold for skyldneren, jf. § 25 annet ledd. Som det fremgår av punkt 7 nedenfor, antar departementet at utgangspunktet for små foretak bør være at det i forbindelse med åpning av rekonstruksjonsforhandling er tilstrekkelig med en forenklet gjennomgåelse av skyldnerens økonomi, med mindre det foreligger særlige forhold som tilsier noe annet. Det samme gjelder rådgiverens gjennomgåelse av skyldnerens økonomiske forhold.

Som det fremgår foran, har Konkursrådet et mer detaljert innspill til hva som skal vurderes og kontrolleres i forbindelse med rådgiverens oppdrag. Departementet antar at forholdene Konkursrådet peker på, kan gi egnede retningslinjer for den vurderingen rådgiveren skal foreta i praksis, men at det ikke er behov for å innta regler om dette i selve forskriften. Knyttet rådgiverens gjennomgåelse til reglene i rekonstruksjonsloven §§ 24 og 25, antar departementet at det ikke er behov for ytterligere presiseringer av omfanget av rådgiverens kvalitetssikring av regnskapsmessige opplysninger. Departementet ber imidlertid særskilt om høringsinstansenes syn på hvilke krav som bør stilles til rådgiverens gjennomgåelse av skyldnerens økonomiske forhold.

Med en løsning som foreslått i forskriftsforslaget § 5, ber departementet samtidig om høringsinstansenes syn på om det vil være reelle besparelser ved oppnevningen av en rådgiver i forkant, siden det i stor grad vil dreie seg om en flytting av rekonstruktørens oppgaver fra etter åpning til før åpning. Det vises til at det også i saksbehandlingsreglene for små foretak for øvrig foreslås at man kan unnlate å oppnevne kreditorutvalg og borevisor, unnlate å holde fordringshaver møte etc.

Rekonstruksjonsloven har i § 10 fjerde ledd, § 20 og § 21 bestemmelser om henholdsvis rekonstruktørens opplysningsplikt overfor retten, skyldnerens

opplysningsplikt og regnskapsførerens og revisorens bistandsplikt. Departementet foreslår at bestemmelsene gis tilsvarende anvendelse overfor en rådgiver som er oppnevnt etter § 3. Det antas ikke å være behov for en mer spesifisert regulering av hvilke opplysninger og hvilken dokumentasjon rådgiveren bør få av skyldneren, siden rådgiveren selv vil ha god kompetanse til å kunne spesifisere dette. Av samme grunn antar departementet at det ikke er behov for særskilte forskriftskrav om at skyldneren skal uttale seg om hvilken dekning kreditorene kan forvente å få om foretaket går konkurs.

Dersom rådgiveren kommer til at det ikke vil kunne fremsettes et forslag om rekonstruksjon sammen med begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling, foreslås det at rådgiveren skal avslutte oppdraget og oversende en kort redegjørelse til retten om hovedårsakene til dette. Et slikt utfall kan skyldes to årsaker: For det første kan rådgiveren komme til at det er lite sannsynlig at skyldneren vil kunne oppnå en vellykket rekonstruksjon. For det andre kan rådgiveren komme til at det nok kan være grunnlag for en rekonstruksjonsprosess, men at de konkrete forholdene tilsier at det ikke bør fremmes noe forslag om rekonstruksjon allerede ved begjæringen om åpning av rekonstruksjonsforhandling. I begge tilfeller vil skyldneren stå fritt til å fremme begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling på vanlig måte, og retten vil da kunne se hen til rådgiverens redegjørelse. I de førstnevnte tilfellene må det antas at retten ofte vil komme til samme konklusjon som rådgiveren og dermed avslå begjæringen etter rekonstruksjonsloven § 5 første ledd nr. 3. Retten vil imidlertid ikke være bundet av rådgiverens vurdering. I de sistnevnte tilfellene vil rådgiveren kunne oppnevnes som rekonstruktør dersom retten anser det som hensiktsmessig. Departementet antar at dette normalt vil gjøres for å unngå dobbeltarbeid og unødvendige kostnader.

Rådgiveren må innledningsvis i arbeidet (og deretter fortløpende) vurdere om det vil være mulig å fremsette et forslag om rekonstruksjon. Det er viktig at rådgiveren så snart det er skaffet tilstrekkelig oversikt over skyldnerens utsikter til å kunne fremsette et forslag om rekonstruksjon, tar stilling til om dette vil la seg gjøre.

6. Begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling

Rekonstruksjonsloven § 3 oppstiller krav til innholdet av en begjæring om rekonstruksjon. Konkursrådet anbefaler i sitt brev 6. mai 2020 at det utarbeides et skjema som kan brukes som begjæring for små foretak:

«Begjæringen bør inneholde de samme opplysningene som kreves etter § 3, men i form av et skjema, og eventuelt med noen lempinger (...). Det kan med fordel også utarbeides et skjema til bruk for den forutgående søknaden om å få oppnevnt en rådgiver.»

Konkursrådet uttaler videre at «dersom skyldneren har engasjert rådgiver bør skyldneren også uttale seg om hvilken dekning kreditorene kan forvente å få om foretaket går konkurs». Videre tar Konkursrådet til orde for at det i tilfeller hvor begjæringen vedlegges et forslag til rekonstruksjon som ønskes hurtigbehandlet, bør redegjøres i begjæringen for antall ansatte og deres krav i boet.

Som Konkursrådet antar departementet at en begjæring om rekonstruksjon for små foretak bør oppfylle de alminnelige kravene i rekonstruksjonsloven § 3.

I begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling kan det fremsettes forslag til rekonstruksjon samtidig med begjæringen. Dette vil normalt gjøres med bistand av en forhåndsoppnevnt rådgiver, jf. foran, men skyldneren kan også selv utarbeide et slikt forslag. Departementet antar at det bør opplyses i begjæringen om skyldneren har fått bistand fra en rådgiver som er oppnevnt etter § 3.

Det foreslås ikke særlige regler om tingrettens avgjørelse av begjæringen. Herunder antas det at fristen for rettens behandling av begjæringen etter lovens hovedregel bør gjelde også for små foretak. Det gjør trolig at retten bør ha mulighet til å behandle begjæringen og et eventuelt vedlagt forslag til rekonstruksjon som to ledd. Det antas derfor at kravene til en begjæring etter rekonstruksjonsloven § 3 bør gjelde uavhengig av om noen av opplysningene i tillegg fremgår av forslaget.

Som det fremgår av forskriftsforslaget § 8 og punkt 7 under, foreslår departementet særlige regler om ansatterepresentasjon for små foretak. I forlengelsen av dette bør begjæringen trolig i alle tilfeller inneholde en redegjørelse for antall ansatte og deres krav i boet.

Retten skal behandle begjæringen og åpningen på vanlig måte etter reglene i rekonstruksjonsloven kapittel 2.

I likhet med Konkursrådet antar departementet at det kan være hensiktsmessig at det utarbeides et skjema som kan brukes som begjæring for små foretak. Departementet ser for seg at dette kan gjøres ved å innta en forskriftsregel om at det kan benyttes standardisert oppsett ved utforming av begjæringen dersom dette er fastsatt av Domstoladministrasjonen.

7. Åpning av rekonstruksjonsforhandlingen for små foretak

Departementet foreslår at reglene i rekonstruksjonsloven §§ 5, 6 og 7 om tingrettens avgjørelse om åpning, melding til skyldneren m.m. ved åpning, og kunngjøring, tinglysning og offentlighet ved rekonstruksjonsforhandlingen skal gjelde ved åpning av rekonstruksjonsforhandling for små foretak, og har derfor ikke foreslått særregler i forskriften om dette.

Konkursrådet foreslår i sitt brev 6. mai 2020 at dersom det er fremsatt et forhåndsforslag som kan sendes rett ut til avstemning, bør kunngjøringen av åpningen av rekonstruksjonsforhandling ha en tekst som opplyser om at det er sendt ut et forslag til kjente kreditorer, og at de som mener å ha et krav uten å ha fått tilsendt forslaget, må melde seg innen en frist (som er noen dager før avstemningsmøtet). Forslaget har bakgrunn i at Konkursrådet foreslår at små foretak bør ha anledning til å begjære rekonstruksjon med «umiddelbar avstemming» over et ferdig utarbeidet forslag som fremmes sammen med begjæringen.

På grunn av den foreslåtte regelen om varsling av ansatte i forskriften § 8, se nærmere omtale under, vil det uansett ta noe tid fra åpningen av rekonstruksjonsforhandling til avstemning over et forslag. Departementet antar derfor at det da vil være tilstrekkelig med kunngjøring etter rekonstruksjonslovens regler, men ber om høringsinstansenes syn på dette.

Etter åpning av rekonstruksjonsforhandling for små foretak oppnevner retten en rekonstruktør på vanlig måte etter rekonstruksjonsloven § 8. Hvis det er oppnevnt

en rådgiver som har bistått skyldneren før åpning av rekonstruksjonsforhandlingen, skal denne normalt oppnevnes som rekonstruktør dersom etterfølgende rekonstruksjonsforhandling åpnes, jf. forslaget § 3 femte ledd og omtalen i punkt 4. Omfanget av rekonstruktørens arbeid under rekonstruksjonsforhandlingen må da forventes å være begrenset.

I sitt brev 6. mai 2020 foreslår Konkursrådet at rekonstruktørens gjennomgåelse kan gjøres forenklet for de små foretakene. Konkursrådet uttaler:

«For å få redusert kostnadene med å gjennomføre en restruktureringsprosess, er det også nødvendig å gjøre noen forenklinger mht. granskning og redegjørelse. Retten bør kunne lempe noe på dokumentasjonskravene, og gi ytterligere lemping av omfanget på den gjennomgangen rekonstruktøren skal gjøre enn hva det allerede er åpnet for i rekonstruksjonsloven § 61. (...)

Forskriften bør åpne for at granskningen kan gjøres enda mer summarisk enn § 61 tillater: Rådgiveren (før åpning) eller rekonstruktøren – kan etter åpning gjøre en summarisk gjennomgang, samtidig som skyldneren bekrefter at det er gitt relevante opplysninger om eventuelle ekstraordinære forhold som store betalinger og transaksjoner med nærstående.»

Departementet foreslår at rekonstruktøren skal gjennomgå skyldnerens regnskaper og forretningsførsel i henhold til lovens alminnelige regler, jf. rekonstruksjonsloven § 24, og utarbeide redegjørelse etter rekonstruksjonsloven § 25. Det følger allerede av loven at gjennomgåelsen skal avpasses til de konkrete forhold for skyldneren, jf. § 25 annet ledd. Departementet antar at utgangspunktet for små foretak bør være at det er tilstrekkelig med en forenklet gjennomgåelse av skyldnerens økonomi, med mindre det foreligger særlige forhold som tilsier noe annet. Har skyldneren fått bistand av en rådgiver før åpningen av rekonstruksjonsforhandlingen, vil rådgiveren allerede ha foretatt en slik gjennomgåelse og utformet en slik redegjørelse, jf. forskriftsforslaget § 5 og punkt 5 over. Det vil da som hovedregel ikke være grunn til å foreta noen ny gjennomgåelse eller å utforme noen ny redegjørelse. Unntak kan tenkes dersom retten har funnet behov for å oppnevne en annen rekonstruktør enn rådgiveren, jf. forskriftsforslaget § 3 femte ledd.

I rekonstruksjonsloven § 61 annet ledd, som gir hjemmel for å gi forskrift om enklere regler for små foretak, er det i nr. 3 og 4 fastsatt at det kan gis bestemmelser om rettens adgang til å unnlate å oppnevne borevisor og kreditorutvalg og å avholde fordringshaver møte. I Leif Villars-Dahls utredning uttales følgende:

«Det foreslås at retten ved rekonstruksjon for små bedrifter kan unnlate å oppnevne kreditorutvalg. Dersom retten før åpning av rekonstruksjonsforhandling har oppnevnt en advokat til å bistå skyldneren med å fremlegge slikt forslag til rekonstruksjon, og denne advokaten så oppnevnes som rekonstruktør, bør alltid kreditorutvalg oppnevnes. Dette for å sikre at rekonstruksjonsforslaget blir kritisk gjennomgått før det sendes ut til avstemning blant kreditorene. Retten bør videre kritisk vurdere om det for små virksomheter er nødvendig å oppnevne borevisor etter § 11.

Normalt bør retten ikke innkalle til fordringshaver møte ved rekonstruksjonsforhandling for små virksomheter.»

Departementet foreslår at hovedregelen for den forenklete rekonstruksjonsforhandlingen for små foretak bør være at retten ikke oppnevner

kreditorutvalg. Formålet med de forenklete reglene er å begrense kostnadene ved rekonstruksjonsforhandlingene. I utredningen pekes det på at dersom en forhåndsoppnevnt rådgiver senere oppnevnes som rekonstruktør, bør det alltid oppnevnes kreditorutvalg. Departementet har ikke foreslått en slik regel. Når også rådgiveren skal oppnevnes av retten, fremstår det som noe uklart hvorfor rekonstruktøren vil være mer «uavhengig» av skyldneren og forslaget til rekonstruksjon dersom rekonstruktøren oppnevnes etter åpningen av rekonstruksjonsforhandling, enn før. Departementet ber om høringsinstansenes syn på dette spørsmålet.

I rekonstruksjonsloven § 61 annet ledd nr. 4 er det forutsatt at de ansatte bør høres «på annen måte» dersom det gis bestemmelser om rettens adgang til å unnlate å oppnevne kreditorutvalg i forskriftsregler om små foretak. Departementet foreslår at forslaget til rekonstruksjon og rekonstruktørens redegjørelse etter rekonstruksjonsloven § 25 kan forelegges for en representant for de ansatte dersom det er oppnevnt en slik, se forslaget § 8. Det er ikke foreslått noe unntak tilsvarende rekonstruksjonsloven § 9 tredje ledd, ettersom det ble forutsatt under stortingsbehandlingen av rekonstruksjonsloven at ansatte skal bli hørt dersom det ikke oppnevnes kreditorutvalg i rekonstruksjonsforhandling for små foretak. I Innst. 244 L (2019-2020) fremmet komitéen forslag om bestemmelsen i rekonstruksjonsloven § 61 annet ledd nr. 4., med følgende henvisning (nederst på side 4): «Hovedregelen for større bedrifter innebærer at ansatte kan ta del i drøftelsene og bli konsultert ved rekonstruksjonsforhandlinger. Komiteen mener det er viktig at ansatte kan delta i denne typen drøftelser også i mindre bedrifter.» Prosedyren for oppnevning av en ansattrepresentant følger av forskriftsforslaget § 8 annet ledd. Etter krav fra et flertall av de ansatte i skyldnerens næringsvirksomhet skal en representant for de ansatte, som flertallet utpeker, ha rett til å bli hørt etter bestemmelsens første ledd. Det samme gjelder når slikt krav fremsettes av en lokal fagforening som organiserer et flertall av de ansatte i virksomheten, eller av flere lokale fagforeninger som til sammen organiserer et flertall av de ansatte. Representanten skal i slike tilfeller utpekes av den lokale fagforeningen eller de lokale fagforeningene i fellesskap. Det vises for øvrig til forslaget § 8.

Departementet foreslår videre at det normalt ikke skal oppnevnes borevisor i rekonstruksjonsforhandlinger for små foretak. Med mindre det oppnevnes kreditorutvalg, vil gjennomgåelsen av skyldnerens økonomi og virksomhet m.m. da gjøres av rekonstruktøren. En rådgiver som oppnevnes for å bistå med utformingen av et forslag til rekonstruksjon som kan vedlegges begjæringen, skal foreta slik revisjon som ledd i dette oppdraget, jf. forskriftsforslaget § 5. Revisjonen bør kunne tilpasses foretakets størrelse og kompleksitet. Små foretak vil ofte være relativt oversiktlige, slik at en gjennomgåelse kan gjøres relativt raskt og av rekonstruktøren. Samtidig kan det være forhold som tilsier en grundigere gjennomgåelse, og det er derfor tatt inn i bestemmelsen at det skal oppnevnes borevisor dersom retten finner at det er særlig behov for dette, se forslaget § 9.

Retten skal også unnlate å avholde fordringshaver møte, med mindre retten finner at det er særlig behov for det, jf. forslaget § 10.

En effektivisering av saksbehandlingen ved rekonstruksjon der retten unnlater å oppnevne kreditorutvalg og avholde fordringshaver møte, vil nødvendigvis ha

betydning for kreditorene. Kreditorene kan også ha synspunkter på spørsmålet om ikke å oppnevne borevisor. Det er derfor et særskilt spørsmål om det ved forskriftsregler som skissert i høringsnotatet i tillegg bør gis regler om varsling av kreditorene, innvendinger fra kreditorene og rettens saksbehandling der de mer formaliserte møtene for drøftelser med kreditorene (i form av fordringshavermøter og kreditorutvalg) unnlates. Samtidig vil både skyldneren, rådgiveren eller rekonstruktøren og retten ha klare insentiver til å sørge for en rekonstruksjonsprosess som fører til at et forslag til rekonstruksjon vedtas av kreditorene og eventuelt kan stadfestes uten innvendinger, og dermed at kreditorene involveres i den grad som er nødvendig for å oppnå dette. Unntakene fra hovedreglene om å unnlate å oppnevne kreditorutvalg og avholde fordringshavermøte må også tolkes og anvendes i lys av behovet for å høre kreditorene i disse formaliserte forumene.

I lys av dette er departementet noe i tvil om det er behov for særskilte regler om varsling av kreditorene der retten unnlater å oppnevne kreditorutvalg, oppnevne borevisor og avholde fordringshavermøte. Det bes om høringsinstansenes syn på spørsmålet, og særlig i hvilken grad det at retten som hovedregel ikke skal oppnevne kreditorutvalg mv., vil medføre uheldige konsekvenser for kreditorene som ikke i tilstrekkelig grad oppveies av regelverket for øvrig. De uheldige konsekvensene for kreditorene må også avveies mot det forhold at alternativet til rekonstruksjon ofte er konkurs, og at formålet med forskriftsreglene er å gjøre rekonstruksjon til et reelt alternativ for små foretak. For at det skal være det, må kostnadene begrenses mest mulig.

I forslaget § 10 annet punktum er det foreslått at retten kan beslutte at rekonstruktørens plikt til å sende skyldnerens utkast til rekonstruksjon til fordringshaverne etter rekonstruksjonsloven § 22 tredje ledd tredje punktum skal fravikes. Dette er ikke foreslått i utredningen om rekonstruksjonsregler eller av Konkursrådet, men departementet antar at det er en nødvendig forutsetning for at reglene om bistand fra rådgiver til utforming av tidlig forslag skal kunne virke etter sin hensikt. Retten vil da kunne beslutte at et forslag som er utformet med bistand fra en rådgiver og vedlagt en begjæring om rekonstruksjon, kan sendes til avstemning uten foregående foreleggelse av utkastet. Departementet antar at det samme bør gjelde også der det ikke er fremsatt et slikt forhåndsforslag, men der det utformes et forslag til rekonstruksjon etter åpningen av rekonstruksjonsforhandlingene. Dette vil medføre at det også i disse tilfellene er mulig å forenkle saksgangen ytterligere. Konkursrådet tar i sitt brev 6. mai 2020 til orde for at det bør være adgang til å forenkle fordringsanmeldelsene i reglene for små foretak. Konkursrådet uttaler:

«Dersom forholdene ligger til rette for det bør fordringsanmeldelsen kunne baseres på at skyldneren sender kreditor informasjon om størrelsen på gjelden iht skyldnerens regnskap. Kreditor trenger da bare å sende fordringsanmeldelse ved avvik.»

Departementet er enig i dette og foreslår at det reguleres i forslaget § 11. For at det skal gi en tilstrekkelig forenkling av fordringsanmeldelsen, antar departementet at fristen for å sende slik informasjon bør være kortere enn ved fordringsanmeldelse etter lovens alminnelige regler. Det foreslås å sette fristen til to uker.

Forslagene over om kreditorutvalg, borevisor og fordringsanmeldelse gjelder uavhengig av om det er fremsatt forhåndsforslag eller ikke.

8. Avstemningsprosessen

I Leif Villars-Dahls utredning ble det ikke foreslått egne avstemningsregler for små foretak. Dette spørsmålet er heller ikke omtalt i proposisjonen til den midlertidige loven, og det er ikke nevnt i forskriftshjemmelens oppregning av mulige tiltak. Forskriftshjemmelen åpner imidlertid også for slike regler.

Konkursrådet foreslår i sitt brev 6. mai 2020 at det i forskriften skilles mellom to «klasser» av foretak, hvor de minste av de «små» foretakene defineres som en egen gruppe, såkalte «enkle foretak». Konkursrådet foreslår at avstemningsprosessen over et forslag om rekonstruksjon forenkles for gruppen «enkle foretak». Forslaget begrenser seg etter omtalen tilsynelatende til tilfeller der det er fremlagt et forhåndsforslag.

Konkursrådet uttaler:

«I tillegg kan avstemningsprosessen for "enkle foretak" forenkles ved at man kan kreve at kreditorene må komme med innvendinger, dersom de vil motsette seg den foreslåtte løsningen. Denne fremgangsmåten bør iallfall kunne gjennomføres i de tilfeller skyldneren kun ber om moratorium, men bør vurderes også som en generell fremgangsmåte når det er et oversiktlig kreditorbilde. Fremgangsmåten fordrer at rekonstruktøren eller retten kan kontrollere dokumentasjon på at f.eks. elektronisk utsendelse av forslaget har kommet frem til mottakeren, f.eks. ved å få seg forelagt dokumentasjon på leveringsbekreftelse fra epost systemet.»

Departementet foreslår at rekonstruksjonslovens alminnelige regler om utsendelse av og avstemning over et forslag til rekonstruksjon som hovedregel skal gjelde også for små foretak. Departementet antar imidlertid at forslag som kun omfatter betalingsutsettelse av gjelden, kan forenkles noe med hensyn til avstemning, noe liknende løsningen Konkursrådet foreslår. Etter departementets vurdering synes det ikke nødvendig å skille mellom små og enkle foretak, og heller ikke om forslaget til rekonstruksjon er fremsatt før eller etter rekonstruksjonsforhandlingen er åpnet.

Som Konkursrådet påpeker, bør rekonstruktøren kunne kontrollere at utsendelsen av forslaget har kommet frem til mottakeren, ettersom bestemmelsen legger opp til at mottakeren bindes ved passivitet. Det er allerede i enkelte av rekonstruksjonslovens alminnelige regler lagt opp til at fordringshaverne til en viss grad kan bindes ved passivitet, riktignok slik at et mindretall kan bindes på slik måte, se rekonstruksjonsloven §§ 28 og 29. I disse tilfellene er det regulert at det skal benyttes rekommandert brev eller «betryggende metode for å sikre at underretningen er mottatt» dersom elektronisk kommunikasjon benyttes. Departementet foreslår at det samme skal gjelde ved utsendelse av forslag etter § 13. Bestemmelsen avviker fra avstemningsreglene i rekonstruksjonsloven § 29 annet ledd og § 42 ved at forslaget i alle tilfeller anses godtatt av fordringshaveren, med mindre fordringshaveren skriftlig meddeler rekonstruktøren at forslaget forkastes. Kravet til enstemmighet i § 29 første ledd og til flertall i § 42 gjelder på vanlig måte.

9. Andre spørsmål

Konkursrådet uttaler i sitt brev 6. mai 2020 at staten bør dekke utgifter til rekonstruksjonsforhandlinger for enkelte grupper små foretak:

«For den lille gruppen av de minste enkeltpersonforetakene mener Konkursrådet at det kan være hensiktsmessig at Staten betaler et begrenset beløp til dekning av rettsgebyr og kostnadene ved en rådgiver oppnevnt av retten (som senere blir rekonstruktør), for å bistå skyldneren med å fremsette forslaget til rekonstruksjon, samt at man lempet ytterligere på dokumentasjonskravene. Det bør heller ikke utelukkes at denne type selskaper kan få akseptert en akkord selv om det foreligger en ikke ubetydelig skattegjeld.

Konkursrådet mener man skal ta ekstra hensyn til de personlige næringsdrivende, men at også at små aksjeselskaper bør få tilgang til forenklete regler.

Det foreligger ikke like sterke grunner for at staten skal dekke kostnadene som medgår for å utarbeide rekonstruksjonsforslaget for aksjeselskap. Konkursrådet mener at det ikke er urimelig å anse dette som en kostnad som bør dekkes av selskapet uten bistand fra staten. Samtidig vil alternativet konkurs normalt innebære en kostnad for staten på kr 40 000 til 60 000, da det som oftest er staten som finansierer bobehandlingen i de minste konkursboene. Videre vil staten normalt tape sitt totale krav på betaling av skatt og avgift i små konkurser. Endelig kommer de samfunnsøkonomiske konsekvensene av at mange meget små foretak rundt om i landet går konkurs i nær fremtid. Konkursrådet antar at disse økonomiske forholdene kan tale for at staten likevel gir noe økonomiske støtte, å la rekvirentansvaret ved konkurs, til små aksjeselskaper under rekonstruksjon. Konkursrådet nøyer seg her med å peke på disse argumentene for og imot statlig støtte til dekning av kostnadene ved å få fremmet begjæring om og forslag til rekonstruksjon for små foretak, og minner om hovedformålet med rekonstruksjonsreglene: "*å redusere risikoen for unødige konkurser i levedyktige virksomheter som er rammet av en akutt svikt i inntektene som følge av utbruddet*". Akutt inntektssvikt vil nettopp kunne føre til at foretakene ikke har penger til å utarbeide begjæring om og forslag til rekonstruksjon.»

Departementet ser at det for de små foretakene kan bli kostbart å gjennomføre en rekonstruksjonsforhandling, selv med de forenklete reglene som foreslås her, og at dette kan være særlig aktuelt for små foretak med personlig gjeldsansvar. Det foreslås imidlertid ikke en slik dekning av kostnader som Konkursrådet skisserer i sitt brev. En slik dekning vil innebære betydelige kostnader for det offentlige, og det er usikkert hvordan den samfunnsøkonomiske virkningen av en slik dekning vil være. Departementet antar at forenklingene for små foretak som er foreslått i forskriften her, vil gjøre rekonstruksjonsforhandlingene kortere i omfang og dermed rimeligere for foretakene, og bør kunne legge til rette for at levedyktige foretak kan få gjennomført rekonstruksjonsforhandlinger.

10. Økonomiske og administrative konsekvenser

Som også omtalt i Prop. 75 L (2019-2020) vil utbruddet av covid-19 ha stor påvirkning på norsk økonomi, og mange bedrifter og arbeidsplasser vil rammes. Det vil innebære store kostnader for norsk økonomi om mange virksomheter som ellers er levedyktige, ikke overlever. For regjeringen er det avgjørende å trygge arbeidsplasser. Effektive rekonstruksjonsregler kan bidra til at bedrifter som under normale omstendigheter er lønnsomme, i større grad kan reddes og at arbeidsplasser og verdier sikres.

Den nye rekonstruksjonsloven antas å kunne føre til flere vellykkede gjeldsforhandlinger og et redusert antall konkurser. Forslaget til forskriftsregler om forenklet rekonstruksjonsforhandling for små foretak antas å kunne bidra

ytterligere til dette ved å redusere kostnadene ved rekonstruksjonsforhandling for denne gruppen skyldnere.

Lovens alminnelige regler åpner allerede for at det kan gjøres unntak fra flere av lovens regler på nærmere vilkår. Flere av forskriftsforslagene innebærer at dette isteden skal være hovedregelen ved rekonstruksjonsforhandling for små foretak. Forslaget antas å innebære at de forenklingsmulighetene som allerede ligger i loven, vil få et visst utvidet anvendelsesområde.

Som nærmere omtalt i punkt 4, foreslås det forskriftsregler om at retten kan oppnevne en rådgiver (advokat) til å utarbeide et forslag til rekonstruksjon. Departementets foreløpige antakelse er at det ved reguleringen av rådgiverens oppdrag kan være hensiktsmessig å se hen til de kravene som gjelder for rekonstruktørens gjennomgåelse av økonomiske forhold under rekonstruksjonsforhandlingen, jf. punkt 5. Hvor store reelle besparelser som kan oppnås ved en oppnevning av en rådgiver i forkant, fremstår som noe usikkert siden det i stor grad vil dreie seg om en flytting av rekonstruktørens oppgaver fra etter åpning til før åpning. Det vises til at det også under rekonstruksjonsforhandling foreslås at man som hovedregel kan unnlate å oppnevne kreditorutvalg og borevisor, unnlate å holde fordringshaver møte mv.

Forslaget vil ha visse administrative konsekvenser ved at retten skal oppnevne en rådgiver, jf. punkt 4 og § 3 i forskriftsforslaget. Skal det utformes et standardisert skjema for begjæring om oppsett av rekonstruksjonsforhandling, jf. punkt 6 og forskriftsforslaget § 6 annet ledd, vil det ha visse administrative konsekvenser for Domstoladministrasjonen. Samtidig kan et slikt skjema trolig være noe forenkling for rettens vurdering av begjæringen og dermed også innebære visse besparelser. Departementet legger til grunn at eventuelle merutgifter som følger av forslagene er av en slik størrelse at de kan dekkes innenfor berørte virksomheters gjeldende budsjettammer.

Forslag til forskrift om forenklet rekonstruksjonsforhandling for små foretak

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder forenklet rekonstruksjonsforhandling for små foretak i saker om rekonstruksjon etter rekonstruksjonsloven.

Små foretak skal i forskriften forstås som foretak der:

1. gjennomsnittlig antall ansatte ikke overstiger ti årsverk
2. driftsinntektene av den samlede virksomheten er mindre enn seks millioner kroner, og
3. selskapets balansesum er mindre enn 23 millioner kroner.

Terskelverdiene etter annet ledd nr. 2 og 3 skal baseres på årsregnskapet for siste regnskapsår.

§ 2 Forholdet til rekonstruksjonsloven

Rekonstruksjonslovens regler gjelder for rekonstruksjonsforhandling for små foretak med de særregler som følger av denne forskriften.

§ 3 Bistand fra rådgiver

Små foretak som oppfyller vilkårene i rekonstruksjonsloven § 2, kan anmode tingretten om å få oppnevnt en rådgiver som skal bistå foretaket med å utarbeide et forslag til rekonstruksjon som kan fremsettes sammen med begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling, jf. § 6.

Anmodning om å få oppnevnt rådgiver skal fremsettes skriftlig for tingretten. I anmodningen skal det dokumenteres at vilkårene i første ledd er oppfylt.

Retten skal oppnevne rådgiver for foretak som nevnt i første ledd, med mindre den etter de opplysningene som foreligger, finner det åpenbart at skyldneren ikke vil kunne oppnå frivillig rekonstruksjon eller tvangsakkord. Retten skal treffe avgjørelse om oppnevning av rådgiver snarest mulig, normalt innen tre dager etter at anmodningen om oppnevning kom inn til retten. Retten treffer sin avgjørelse ved kjennelse. En kjennelse som tar en anmodning om oppnevning til følge, kan ikke angripes ved anke. For øvrig kan kjennelser ankes innen en uke fra avsigelsen.

Den som oppnevnes som rådgiver, skal oppfylle vilkårene for å bli oppnevnt som rekonstruktør etter rekonstruksjonsloven § 8. Ved oppnevningen skal retten sette en frist for rådgiverens gjennomføring av oppdraget. Fristen skal tilpasses boets størrelse og kompleksitet, men normalt ikke overstige to uker.

Rådgiveren skal ved senere åpning av rekonstruksjonsforhandling oppnevnes som rekonstruktør, med mindre det foreligger særlige forhold som taler for at det oppnevnes en annen.

§ 4 Ansvar for omkostningene ved rådgivning før rekonstruksjonsforhandling

Skyldneren skal dekke omkostningene til rådgiveren som oppnevnes, og retten kan beslutte at skyldneren skal innbetale et passende forskudd til dekning av

omkostningene, eller at det blir stilt sikkerhet for disse kostnadene.
Rekonstruksjonsloven § 4 annet ledd gjelder så langt den passer.

§ 5 Rådgiverens oppdrag

En rådgiver som er oppnevnt etter § 3, skal vurdere om det er grunnlag for å fremsette et forslag om rekonstruksjon sammen med begjæringen om åpning av rekonstruksjonsforhandling, og i så fall bistå skyldneren med å utarbeide et slikt forslag. Rådgiveren skal samtidig ivareta fordringshavernes felles interesser. Rekonstruksjonsloven § 8 annet ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

Ved utførelsen av oppdraget skal rådgiveren bl.a.

1. foreta en gjennomgåelse av skyldnerens regnskaper og forretningsførsel og verdsettelse av skyldnerens eiendeler i henhold til rekonstruksjonsloven § 24
2. vurdere hvordan driften skal finansieres etter åpningen
3. vurdere hvordan betalingen til fordringshaverne skal finansieres
4. vurdere om skyldneren har en realistisk mulighet til lønnsom drift etter rekonstruksjon
5. vurdere hvordan forslaget til rekonstruksjon kan utformes og kontrollere at forslaget oppfyller lovens og forskriftens krav.

Dersom rådgiveren kommer til at det ikke vil kunne fremsettes et forslag om rekonstruksjon sammen med begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling, skal rådgiveren avslutte oppdraget og oversende en kort redegjørelse til retten om hovedårsakene til dette.

Dersom rådgiveren kommer til at det er grunnlag for å fremsette et forslag til rekonstruksjon sammen med en begjæring om rekonstruksjonsforhandling, skal rådgiveren bistå skyldneren med utformingen av forslaget og begjæringen. Forslaget skal vedlegges en redegjørelse fra rådgiveren som oppfyller vilkårene i rekonstruksjonsloven § 25 og i tillegg inneholder følgende:

1. en kort beskrivelse av oppdraget
2. en kort redegjørelse for hvilke faktiske opplysninger vurderingene bygger på og hvordan opplysningene er innhentet og kontrollert
3. en kort uttalelse om det, basert på forelagt dokumentasjon og informasjon, fremstår som realistisk at rekonstruksjon etter forslaget kan gjennomføres fra skyldnerens side
4. en kort uttalelse om forslaget anses klart til å sendes ut til avstemming

Rekonstruksjonsloven § 25 annet ledd gjelder tilsvarende for rådgiverens gjennomgåelse. Med mindre særlige forhold tilsier noe annet, skal det som hovedregel foretas en forenklet gjennomgåelse. Rekonstruksjonsloven § 25 fjerde ledd gjelder også tilsvarende.

§ 6 Begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling

Begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling etter forskriften her skal i tillegg til å oppfylle vilkårene i rekonstruksjonsloven § 3 inneholde:

1. opplysning om skyldneren har fått bistand av rådgiver oppnevnt i henhold til § 3
2. en redegjørelse for antall ansatte og deres krav i boet

3. forslag til rekonstruksjon, dersom dette er utarbeidet.

Ved utforming av begjæring om åpning av rekonstruksjonsforhandling kan det benyttes standardisert oppsett dersom dette er fastsatt av Domstoladministrasjonen.

§ 7 Oppnevning av kreditorutvalg

Retten skal unnlate å oppnevne kreditorutvalg etter rekonstruksjonsloven § 8, med mindre retten finner at det er særlig behov for dette. Oppnevnes det ikke kreditorutvalg, utføres kreditorutvalgets gjøremål etter loven av rekonstruktøren, jf. rekonstruksjonsloven § 8 sjette ledd.

Ved fremsettelse av nytt forslag om frivillig rekonstruksjon etter rekonstruksjonsloven § 30 eller nytt forslag om rekonstruksjon med tvangsakkord etter rekonstruksjonsloven § 43, kan retten oppnevne kreditorutvalg selv om det ikke er gjort på et tidligere tidspunkt, dersom det anses hensiktsmessig. Er en representant for de ansatte oppnevnt etter § 8, skal representanten delta i kreditorutvalget. Oppnevnes kreditorutvalg i denne sammenhengen, skal kreditorutvalgets oppgave kun være å gjennomgå det nye forslaget til rekonstruksjon, og utsendelse av forslaget til fordringshaverne skal forutsette samtykke fra kreditorutvalget.

§ 8 Ansattes rett til å bli hørt

Dersom det er oppnevnt en representant for de ansatte etter annet ledd, skal forslag til rekonstruksjon og rådgiverens eller rekonstruktørens redegjørelse etter rekonstruksjonsloven § 25, jf. § 5 femte ledd og § 12 i forskriften her, forelegges for representanten for de ansatte med en kort frist for uttalelse. Alle uttalelser skal vedlegges ved utsendelse av forslag til rekonstruksjon til avstemning.

Etter krav fra et flertall av de ansatte i skyldnerens næringsvirksomhet skal en representant for de ansatte, som flertallet utpeker, ha rett til å bli hørt i samsvar med første ledd. Det samme gjelder når slikt krav fremsettes av en lokal fagforening som organiserer et flertall av de ansatte i virksomheten, eller av flere lokale fagforeninger som til sammen organiserer et flertall av de ansatte. Representanten skal i slike tilfeller utpekes av den lokale fagforeningen eller de lokale fagforeningene i fellesskap.

Ved åpning av rekonstruksjon skal retten snarest mulig underrette de ansatte i skyldnerens næringsvirksomhet om deres rettigheter etter første og annet ledd. Retten skal sette en kort frist for tilbakemelding fra de ansatte.

Konkursloven § 160 gjelder tilsvarende for en representant for de ansatte etter denne bestemmelsen.

§ 9 Oppnevning av borevisor

Retten skal unnlate å oppnevne borevisor etter rekonstruksjonsloven § 12, med mindre retten finner at det er særlig behov for dette. Revisjon av skyldnerens regnskaper og forretningsførsel skal tilpasses boets størrelse og kompleksitet.

§ 10 Fordringshavermøte

Retten skal unnlate å avholde fordringshavermøte etter rekonstruksjonsloven § 22, med mindre retten finner at det er særlig behov for dette. Retten kan beslutte at rekonstruktørens plikt til å sende skyldnerens utkast

til rekonstruksjon til fordringshaverne etter rekonstruksjonsloven § 22 tredje ledd tredje punktum skal fravikes. Fordringshaverne skal da opplyses om dette ved underretning til fordringshaverne etter § 11.

§ 11 Underretning til fordringshaverne

Rekonstruktøren kan ved underretning av fordringshaverne etter rekonstruksjonsloven § 23 første ledd første punktum samtidig sende fordringshaverne informasjon om størrelsen på den enkeltes gjeld i henhold til skyldnerens regnskap. Rekonstruktøren skal i slike tilfeller opplyse om at fordringshaverne bare trenger å sende en spesifisert oppgave over sine fordringer på skyldneren etter rekonstruksjonsloven § 23 første ledd annet punktum hvis fordringene avviker fra dette, og at fristen for å sende en slik spesifisert oppgave er to uker. Rekonstruksjonsloven § 23 første ledd tredje punktum og annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 12 Gjennomgåelse av regnskaper og forretningsførsel. Rekonstruktørens redegjørelse

Rekonstruktørens gjennomgåelse etter rekonstruksjonsloven § 25 første ledd nr. 1 til 6 skal som hovedregel være en forenklet gjennomgåelse, jf. rekonstruksjonsloven § 25 annet ledd, med mindre særlige forhold taler mot dette.

§ 13 Forenklet avstemning ved forslag om betalingsutsettelse

Dersom forslaget til frivillig rekonstruksjon eller rekonstruksjon med tvangsakkord kun går ut på en betalingsutsettelse av skyldnerens gjeld, anses fordringshaveren å ha godtatt forslaget, med mindre fordringshaveren skriftlig meddeler rekonstruktøren at forslaget forkastes. Underretningen om forslaget skal sendes med rekommandert brev eller ved bruk av elektronisk kommunikasjon hvor det er benyttet en betryggende metode for å sikre at underretningen er mottatt. Rekonstruksjonsloven § 7 første ledd fjerde punktum gjelder tilsvarende.

§ 14 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft ... Forskriften oppheves 1. januar 2022.